

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 255/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Alexandrou Machanovou, advokátkou, Mierové námestie 19, Senec, proti postupu Okresného súdu Dunajská Streda v konaní sp. zn. 9C/6/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. apríla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Bez priloženia dôkazu o tomto inom zásahu uvádzajú, že v roku 2011 podali vzájomnú žalobu o určenie vlastníckeho práva k pozemkom. Okresný súd túto žalobu v decembri 2016 vylúčil na samostatné konanie. Hoci prvé pojednávania boli nariadené ešte v rokoch 2018 a 2019, okresný súd priebežne pojednávania nariadil až v roku 2024, no po rozšírení žaloby sťažovateľmi v septembri 2024 ďalej nekonal.

2. Sťažovatelia zdôrazňujú celkovú dĺžku konania a odstupy medzi jednotlivými úkonmi súdu. Zdôrazňujú, že sporné pozemky obhospodarujú od roku 1993, no doteraz nie sú vysporiadané, čo ich obmedzuje a spôsobuje im bližšie nešpecifikované škody. Vo svojej argumentácii odkazujú na zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II.

3. S ohľadom na argumentáciu advokátkou zastúpených sťažovateľov nemožno v úvode neuviesť, že na konanie o ústavnej sťažnosti nemožno použiť zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, keďže ešte v roku 2018 bol zrušený zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Okrem toho možno dať sťažovateľom, či skôr ich advokátke, do pozornosti, že podľa § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov už od začiatku roka 2024 vo veciach zastupovania pred ústavným súdom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje jednu štvrtinu, a nie, ako tomu bolo predtým, jednu šestinú výpočtového základu.

4. Sťažovatelia k ústavnej sťažnosti v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde nepriložili dôkaz o tvrdenom zásahu do ich ústavných práv. Nie je dôvod takýto nedostatok zákonom predpísanej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Na to v konaní pred ústavným súdom slúži zastúpenie advokátom. Preto pre nesplnenie tejto zákonom ustanovenej náležitosti bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde možno prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou sťažnosťou, len ak spĺňa zákonom ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

5. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní nemusel dožiadanim dotknutého orgánu verejnej moci zabezpečovať dôkaz o tvrdenom zásahu do ústavného práva. V prípade sťažovateľov ide o nekomplikované pripojenie kópii listín, ktoré preukazujú začaté a stále prebiehajúce konanie o ich vzájomnej, medzičasom rozšírenej žalobe (vzájomná žaloba, rozšírenie žaloby, zápisnica o poslednom pojednávaní a pod.)

6. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci advokátkou zastúpených sťažovateľov dôvod na jeho materiálne vedenie, prostriedkami ktorého by ústavný súd sťažovateľov vyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti alebo sám, hoc aj na návrh sťažovateľov, pripájal spis okresného súdu. Je povinnosťou sťažovateľov pripojiť dôkaz o inom zásahu do ústavných práv. To platí osobitne v situácii, ak je argumentácia sťažovateľov, ktorí sú zastúpení advokátkou, poznamenaná odkazmi na už niekoľko rokov zrušený zákon o ústavnom súde.

To len potvrdzuje to, že nepriloženie dôkazov o inom zásahu do ústavných práv sťažovateľov bolo spôsobené hrubou ignoranciou právnych predpisov upravujúcich konanie o ústavnej sťažnosti. K tomu však pri zastúpení advokátom nemôže dochádzať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Robert Šorl
predseda senátu